

- (ב) לקבוע שהמס ישולם במלואו באותו תאריך, שיהיה עשוי להינקב בחוק-העזר, או באותם שיעורים ובאותם תאריכים, שיהיו עשויים להינקב כך.
4. רשות מקומית רשאית — באישורו של כרשל המחוז — למחול על מס כל-שהוא, שהטילה אותו אותה רשות מקומית לפי הפקודה הזאת, או לתת הנחה ממנו, מחמת עניו של אדם כל-שהוא החייב בתשלום אותו מס.
5. 'הוראות פקודת העיריות, 1934, בדבר גביית ארנוניות, שהטילה אותן מועצת עירייה לפי הפקודה היא, תחולנה בשינויים המתאימים על גביית מס כל-שהוא, שתטיל אותו רשות מקומית לפי הפקודה הזאת, ולצורך הטלתן של ההוראות הן על גביית מס כל-שהוא, שתטיל אותו כך מועצה מקומית, יהיו רואים את כוחותיו של ראש העירייה — לפי ההוראות הנ"ל — כאילו הם מסורים לנשיא המועצה המקומית.
6. פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1944, מופקעת בזה.

מחיקה על מס או מתן הנחה ממנו מחמת עוני.

גביית מס.
מס' 1 לש' 1934.

הפקעה.
מס' 5 לש' 1944.

ג'. ו. 1. שאו
מנהל ענייני הממשלה.

3 בספטמבר, 1945.

פקודת תחוקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות).

מס' 30 לש' 1945.

פקודה הבאה להתקן הכללת קביעותיה של תחיקת-ההגנה מסויימת בפקודות הנאותות ולבצע תיקונים אחרים הנובעים מזה.

חוק יחוק' בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ, לאמור:—

1. פקודה זו תיקרא פקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945.
2. הפקודות המתוארות בטור 1 של התוספת לתוקנה בזה בהתאם להוראות המפורטות בטור 2 של התוספת.

שם קצר.
תיקון פקודות מסויימות.

התוספת.

שם קצר	טור 1.	טור 2.
--------	--------	--------

פרק 5"ד. פקודת פרוצדור הכנס — לפני הכותרת הבאה סמוך אל סעיף 2, מעליו — את המלים הבאות:—
"החל א—".

הכנס — לפני הכותרת הבאה סמוך אל סעיף 5, מעליו — אח המלים הבאות:—
"חלק ב—".

הכנס — לפני הכותרת הבאה סמוך אל סעיף 7, מעליו — את המלים הבאות:—
"חלק ג—".

הוסף — אחר סעיף 7 — את הכותרת ואת הסעיפים הבאים:—

"חלק ד. — בדיקתן וזיהויין של תעודות שחוזשים בהן כי הן שטר-יכסף כוזבים של בנק-אוף-אינגלנד.

8. בחלק זה — פ'דוש.

"שטר-יכסף כוזב של בנק-אוף-אינגלנד" פירושו תעודה שהיא כולה או בחלקה חיקוי או זיוף של שטר-יכסף של בנק-אוף-אינגלנד,

9. אם מפני סיבה כל-שהיא יחשוד קצין משטרה גבוה בתעודה כל-שהיא, הנמצאת ברשותו של שוטר עם תחילת תקפה של פקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945, או שתבוא לרשותו של שוטר לאחר-מכן, כי הינה או ייתכן שהינה שטר-יכסף כוזב של בנק-אוף-אינגלנד, יהיה רשאי להשהות את התעודה הזאת בידיו כדי כוחו של קצין משטרה גבוה ביחס לתעודות מסויימות.

1. טור	2. טור
שם קצר	תיקון

פרק 5"ר. (המשך) שיבדקנה מומחה, או שיהיה רשאי לשלוח אותה תעודה, כדי שיבדקנה אותו אדם ובאותו מקום (בין בתחומי פלשתינה (א"י) ובין מחוצה לה), שיהיה הוא עשוי למצוא אותם. גאותים.

10.—(1) מקום ששלח קציני-משטרה גבות תעודה לבדיקה בהתאם לסעיף 9, יהיה בזה משום זיהוי מספיק של התעודה שנשלחה כך, לכל הצרכים ובכל הזמנים, אם יוכח שהיא נושאת עליה את חתימתו של קציני-המשטרה הגבוה בראשי-התיבות ואת תאריך המשלוח. שנרשמו על התעודה לפני הישלחה כאמור.

(2) לא יהיו רואים שום דבר האמור בסעיף-קטן (1) כמניעה לכך, שכל תעודה כזאת תזוהה בדרך אחרת מו שנקבעה באותו סעיף-קטן.

11.—(1) תעודת-אישור המיומרת להיות ניתנת בידי הבנק-אוף-אינגלנד או בשמו, ואומרת כי תעודה כל-שהיא הינה שטר-כזוב של בנק-אוף-אינגלנד, תשמש עדות מכרעת על אותה עובדה, אלא אם הוכח כי תעודת-האישור לא ניתנה בידי הבנק-אוף-אינגלנד או בשמו; ולצורך זיהוי השטר הכוזב של בנק-אוף-אינגלנד שתעודת-האישור מתיימרת להיות נוגעת בו, יהיה די בכך, אם תיקוב תעודת-האישור את מספר השטר-הכוזב של הבנק-אוף-אינגלנד (אם יש עליו מספר) ואת ראשי-התיבות והתאריך שעליו, ואם יראו (י"ד פתוחה) כי המספר מתאים למספר התעודה שנשלחה לבדיקה וכי ראשי-התיבות והתאריך מתאימים לראשי-התיבות והתאריך שנרשמו על התעודה בידי קציני-המשטרה הגבוה.

(2) לא יהיו רואים שום דבר האמור בסעיף-קטן (1) כמניעה לכך, שכל שטר-כזוב כזה של בנק-אוף-אינגלנד יזוהה בדרך אחרת מו שנקבעה באותו סעיף-קטן.

פרק 5"ד. פקודת חופים תכן סעיף 2 כלהלן:—

(א) החלף את הגדרת המונח „מנהל” בהגדרה הבאה:—

„רשות החופים” פירושה המנהל הכללי של מסילות-הברזל; וכן

(ב) בסוף הסעיף, הכנס את ההגדרות הבאות:—

„אמצעי הובלה” פירושו כל אנייה, קרון, כלירכב, בעל-חיים או מטוס, המשמשים לצורך העברת סחורות;

„פקיד” כולל כל אדם, פרט לפרעל, המשמש במרותה של רשות החופים; „בעל”, כשהוא משמש בקשר אל סחורות, כולל כל אדם, שאינו פקיד או פקיד-מכס, הפרעל מכוח תפקידו הרשמי, והוא הבעל, האימפורטר, האכספורטר, מקבל המשלוח, הסוכן של הסחורות, או האדם האחוז בסחורות או המעוניין בהן להנאתו, או שבידו השליטה עליהן או הכוח להעבירן מרשותו, או המציג את עצמו כאחד מבני-האדם האלה;

„פקיד-חוף. גאות” פירושו כל אדם, שיכולה זו להיות זכותו או חובתו לדרוש את ביצוע המעשה המוזכר או לבצע את המעשה המוזכר, וכולל את הפקיד הממונה על החוף;

„מחסן-מערב” או „איזור-סיוור” פירושו כל מקום שרשות החופים ייחדה אותו — והוא נמצא בפיקוחה של רשות החופים — להחסנת סחורות והפקדתן באיזור החוף — עד שתוצאנה אותן סחורות ממנו, או עד שתועברנה מרשותו באופן אחר בהתאם לחוק.

טור 1.	טור 2.
שם קצ"ר	תיקון
פרק קי"ד. (המשך)	הכנס — אחר סעיף 3 — את הסעיפים הבאים: —
	3א. בידי רשות החופים תהיינה השליטה וההנהלה של כל החופים, מתוך כפיפות לצויו והוראותיו של הנציב העליון.
„תפקידי רשות החופים.	
העברת כוחותיה של רשות החופים.	3ב. — (1) רשות החופים רשאית להעביר — בכתב חתום בידה — לכל פקיד כל כוח מכחותיה — לפי הפקודה הזאת — ביחס לכל עניינים מסויימים או מין מסויים של עניינים.
	(2) אפשר יהיה להפקיע בכתב העברת-כוחות, כפי הרצון, ושום העברת כוחות לא תמנע את רשות החופים מהשתמש בכוח מכחותיה.”
	תקן סעיף 4 כלהלן: —
(א) הכנס — אחרי פסקת-משנה (VII) של פסקה (א). — את פסקת-המשנה הבאה: — „(VIII) דמים על החסנתן או הפקדתן של סחורות במחסן-מעבר או באיזור סוור;” וכן	
(ב) הכנס — אחרי פסקה (ה) — את הפסקה הבאה: — „(הה). ביחס לתשלומם ולגבייתם של הדמים שיש להרימם לפי סעיף זה, ולצורך הקלת גבייתם של אותם דמים”;	
	במקום סעיף 6 — הבא את הסעיפים הבאים: —
„תשלום דמים וחשובים לפני הפגזת ספינה או לפני תוצאת סחורות מאיזור הוף.	6. הפקיד הממונה על חוף לא יתן רשות לכל אנייה לעזוב את החוף, אלא אם נוכח לדעת כי שולמו כל דמים ותשלומים של חוף, הסגר או מכס, או חישובים אחרים, שיש לשלם על אותה אנייה או על סחורות כלשהן שעליה, או כי יש ערובה לתשלומם, והוא רשאי לסרב מלהתיר מסירת סחורות כלשהן מאיזור החוף, שעליהן יש לשלם כל דמים ותשלומים של חוף, הסגר או מכס או חישובים אחרים, אלא אם נוכח לדעת שאותם דמים, תשלומים או חישובים שולמו, או שיש ערובה לתשלומם.
סירוב רשות יציאה מחוף — כל אימת שלא שולמו דמי-חוף או חישובים.	6א. אם הפקיד הנאות של החוף מוסר לפקיד-המכס, שתפקידו להעניק רשות-יציאה מן החוף לאנייה כל-שהיא, הודעה האומרת כי מגיע סכום הנקוב בה, בגין דמי חוף או חישובים אחרים שיש לשלם על אותה אנייה או על סחורות כלשהן שבאותה אנייה, לא יעניק אותה פקיד אותה רשות-יציאה מן החוף, אלא אם נוכח לדעת שהסכום שיש לשלמו כנ”ל שולם או שיש ערובה לתשלומם.”
	הכנס — בסעיף-קטן (2) של סעיף 10 — לפני המלים „פקיד מפקדי המכס”, את המלים „פקיד כל-שהוא או”.
	החלף בסעיפים 11 ו-13א את המלה „מנהל”, כל מקום שהיא מצוייה בו, במלים „רשות החופים”.
	הכנס — בסעיף-קטן (2) של סעיף 14 — אחרי המלה „יכול”, את המלים „פקיד כל-שהוא או”.
	הכנס — אחרי סעיף 14א — את הסעיפים הבאים: —
„מסירת סחורות ממשמר רשות החופים.	14ב. — (1) סחורות לא תימסרנה ממשמר רשות החופים, אלא לאחר הגשת צו-מסירה, בטופס שאישרה אותו רשות החופים, בצירוף רשות-הוצאה מבית-המכס ולאחר ששולמו כל דמי-חוף או חישובים אחרים שאפשר להרימם בגין הסחורות.
	(2) האדם, הנקוב בשמו בכל צו-מסירה כזה — שהוציאו רבי-החובל או הסוכן של אנייה כל-שהיא, או מוביל כל-שהוא — כאדם שלידו או לפקודתו יש למסור כל סחורות המובלות בכל אנייה או אמצעי

טור 1.	טור 2.
שם קצר	תיקון
פרק ק"ד. (המשך)	הובלה כאלה, תוכל רשות החופים לחשבו לבעל הסחורות או לסוכנו של בעל הסחורות.
סוכנים.	(3) רשות החופים רשאית לדרוש מבעל הסחורות או מסוכנו של בעל הסחורות, כי יוכיח — הוכחה בצורת הצהרה בשבועה, בפני אדם המורשה לקבל הצהרות כאלה — או יראה (י"ד פתוחה) תעודות, שהסחורות המתוארות בכל צרמסירה כזה שייכות לאדם הטוען טענת בעלות עליהן, ושהן מתוארות תיאור נאות, ועד שתובא הוכחה כזאת רשאית רשות החופים לסרב מלמסור את הסחורות.
פרק מ"ה.	14 ג.—(I) כל בעל סחורה רשאי למלא אחר הוראותיה של הפקודה הזאת או כללים כלשהם שהותקנו לפיה באמצעות סוכן שמילא את ידו בהיתר. אותו סוכן יהיה אדם העובד אך ורק בשירותו של בעל הסחורות, או סוכן מכס, שלו רשיון כהלכה בהתאם להוראות פקודת סוכני בתי-המכס.
	(2) כל פקיד רשאי לדרוש מכל סוכן כי יראה לו את ההרשאה בכתב שקבל מאת מרשהו, אשר הוא טוען כי בשמו הוא פועל, ואם יחדל מהראות לו אותה הרשאה בכתב, הוא רשאי לסרב מלהכיר בסוכנותו.
	(3) כל אדם, הפועל כסוכן של הבעל לכל צורך מצרכיה של הפקודה הזאת או של כללים כלשהם שהותקנו לפיה, יהיו רואים אותו כבעל הסחורות, ובהתאם לכך יהיה אחראי אחריות אישית לתשלום כל דמי-חוף או חישובים שיש לשלמם על הסחורות, ויהיה צריך לבצע — בגין הסחורות — כל פעלים, שבעל הסחורות צריך לבצעם לפי הפקודה הזאת או כללים כלשהם שהותקנו לפיה; ואולם שום דבר בסעיף-קטן זה לא יפטור את המרשה מאחריות או חובה כל-שהיא.
	(4) כל אדם, המרשה סוכן לפעול בשמו ביחס לסחורות כלשהן לכל צורך מצרכיה של הפקודה הזאת או כללים כלשהם שהותקנו לפיה, יהיה אחראי לפעלים ולהצהרות של סוכנו, ובהתאם לכך יהיה אפשר לתבעו לדין על כל עבירה, שעבר הסוכן ביחס לאותן סחורות, ממש כאילו הוא עצמו עבר את העבירה, ואולם לא יהיה נדון למאסר, אלא-אם הסכים למעשה לביצוע העבירה. שום דבר בסעיף-קטן זה לא יפטור את הסוכן מלהיות צפוי להיתבע לדין.
מה ייעשה בסחורות שאין להן חובעים. פרק מ"ב.	14 ד.—(1) לא נמצא טובע לסחורות כלשהן שבמשמרה של רשות החופים ולא נתאשרו רשומות בגין אותן סחורות בהתאם להוראות פקודת המכס, במשך שלושה חדשים מן היום שבו סיימה האגנייה, שהעלה אותן סחורות, את פריקת מטענה בחוף ההעלה, או — במקרה סחורות המיועדות להפקה (אכספורט) — במשך שלושה חדשים מן היום אשר בו ניתנו אותן סחורות במשמר רשות החופים, תהיה רשות החופים רשאית למכור אותן סחורות:
	בתנאי שאם תהיינה סחורות בנות-כלייה מטיבן, תהיה רשות החופים רשאית למכרן בכל עת שתמצא לנכון לעשות כן.
	(2) לא תבע ולא הוציא בעל הסחורות מבית המכס סחורות כל-שהן — שבאו במשמר רשות החופים ואשר בגינן נתאשרו רשומות בהתאם להוראות פקודת המכס — במשך שבעה ימים מן היום אשר בו נתאשרו אותן רשומות, או במשך אותה תקופה שתהיה רשות החופים עשויה למצוא לנכון להרשותה, תהיה רשות החופים רשאית למכור אותן סחורות.

טור 1.	טור 2.
שם קצר	תיקון

פרק קי"ד. (המשך) (3) מכירת סחורות לפי סעיף זה תתנהל לפי התנאים שנקבעו, וייעשה בפדיון-המכירה כאשר נקבע.

הכנס — בסעיף-קטן (1) מסעיף 15 — אחרי פסקה (ו) — את הפסקה הבאה: „(ו) המפריע כל פקיד או משמש של רשות החופים במילוי תפקידו, או החלף — בסעיף-קטן (2) של סעיף 15 — את המלים „תעודת-הפלגה“ במלים „רשות בכתב, מאת הפקיד הממונה על החוף, לעשות כן“.

הכנס — אחר סעיף-קטן (2) של סעיף 15 — את הסעיף-הקטן הבא: „(א2) כל אדם, המוציא — בלי הרשאה מאת פקיד-החוף הנאות — סחורות כל-שהן, שעליהן יש לשלם בהיתר דמי-חוף או חישובים כל-שהם, בלי לשלם אותם דמי-חוף או חישובים או בלי ליתן ערובה עליהם, או המשתמט מתשלום דמי-חוף או חישובים כל-שהם, שיש לשלמם בהיתר, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי למאסר של שנה אחת או לקנס של פאה פונט, נוסף על אותם דמים וחישובים.“ החלף — בסעיף-קטן (4) של סעיף 15 — את המלה „מנהל“ במלים „רשות החופים“.

הכנס — אחרי סעיף 15א — את הסעיף הבא: —

עונש על 15ב. אם ימצא — מקום שמעיילים סחורות לכל חוף או שהופקו הורעה או שעומדו להפקה סחורות מכל חוף — כי משקלו, כמותו או מומטת וכו'. היאורן של אותן סחורות צויינו מתוך המעטה או אי-דיוק בתעודה כל-שהיא, שהוגשה לפקיד כל-שהוא על-מנת לאפשר את קביעת סכום דמי-החוף שיש לשלמם על הסחורות הנ"ל, יהיה בעל הסחורות צפוי לשלם לרשות החופים אותו סכום שתהיה רשות החופים עשויה לקבעו, אך לא יעלה על פישניים בדמים הנאותים על כלל המשקל או הכמות של משלוח הסחורות, שצויינו כנ"ל מתוך המעטה או אי-דיוק, והסכום הנ"ל יהיה ניתן להיגבות כחוב המגיע לממשלה.“

החלף — בסעיפים 16 ו-16א — את המלה „המנהל“, כל מקום שהיא מצוייה בו, במלים „רשות החופים“.

סעיף 17 יצויין מחדש במספר 17(1) ויתוקן כלהלן: —

(א*)

(ב) החלף — בפסקה (ג) — את המלה „המנהל“ במלים „רשות החופים“; וכן

(ג) הכנס — אחר פסקה (ג) — את הפסקאות ואת הסעיף-הקטן הבאים: —

„(ד) תקנות הקובעות את ימי-העבודה ושעות-העבודה לכל החופים או למקצתם ואת הדמים שיש לחשבם תמורת שירותם של פקידים, כשמותרת עבודת שעות נוספות;

(ט) תקנות הקובעות הוראות בעניין מתן תעודות-אישור כאת רשות החופים

הקובעות את הדמים שיש לשלמם תמורת כל תעודת-אישור כזאת;

(טז) תקנות הקובעות את הדמים שיש לשלמם תמורת כל שירות אחר או

אפשרויות אחרות הניתנים בידי רשות החופים;

(יח) תקנות הקובעות כל אותם עניינים, שדרוש או מותר לקבע אותם לפי

הפקודה הזאת, ובדרך-כלל ביצוע יעיל יותר של כל צרכיה הוראותיה של

הפקודה הזאת.

(2) (א) הנציב העליון במועצה רשאי להתקין כללים בדבר הפסקת טעינתן או

פריקתן של אניות, וכן הוראות המסדירות את השילוח באנייה, ופריקת המשלוח

מאנייה, העברת המשלוח מאנייה לאנייה, הקבלה, ההחסנה, ההפקדה והמסירה

של סחורות, וכן תקנות המטילות פיקוח על העניינים האלה, על-מנת למנוע

הצטנפות בחוף כל-שהוא; ולא יהיה מקום לשום תביעה על הממשלה או על

שם קצ'ר תיקון

פרק ק"ר. (המשך) רשות החופים או על פקיד כל-שהוא בשל הפסד שנגרם לרבי-החובל של האנייה או לבעליה או לבעל הסחורות מחמת אותן הפסקה או הסדרה.
(ב) אם יידרש הדבר ממנו ימסור הפקיד הממונה על החוף — לרבי-החובלים של אניות או לצדדים מעוניינים אחרים — אגרת כתובה, שתרצה את הטעם להפסקת טעינתם או פריקתם של אניות או מטענים, או לאיסור שהוטל על הנחת הסחורות ברציפים או בכל רציף מסויים שבחוף.

הוסף — אחר סעיף 17 — את הסעיפים והכותרת הבאים :

18. רשות החופים רשאית להתקין כללים, שלפיהם ינהגו בהעברתם של סבלים בכל איזור חוף, וכן רשאית היא לקבוע את הדמים שיש לחשבם תמורת שירותם.

חלק ט.—משלימות.

19. גם רשות החופים וגם הממשלה לא יהיו אחראים לכל פסד או נזק שנגרם לסחורות כל-שהן בזמן היותן במשמרה של רשות החופים, אלא-אם נגרמו אותם פסד או נזק מתוך פעל במזיד של כל פקיד או שמש של רשות החופים.

20. שום דבר האמור בפקודה הזאת לא יפגע בכל כוח המסור למנהל מחלקת המכס, האקסיו והמסחר, או לכל פקיד-מכס אחר לפי פקודת המכס או לפי כל חוק אחר העומד בתקפו אותה שעה.

21. כל כללים שהותקנו, צווים שניתנו, או העברות-כוח שבוצעו לפי הכוחות, שהוענקו בפקודה הזאת כפי שתוקנה בתקנות ההגנה (תיקון פקודת-החופים), 1943, ונדוע להם תוקף סמוך לפני תחילת-תקפן של תקנות-ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותם כאילי הותקנו, ניתנו או בוצעו לפי הכוחות שהוענקו בפקודה הזאת כפי שתוקנה בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסויימות), 1945; והתיקונים לכללים ולצווים מסויימים, שנעשו באמצעות תקנה 15 מתקנות-ההגנה, (תיקון פקודת-החופים), 1943, ונדוע להם תוקף סמוך לתחילת-תקפן של תקנות-ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותם כסדרם כאילו נעשו באמצעות כללים וצווים, שהותקנו או שניתנו לפי הפקודה הזאת כפי שתוקנה כאמור."

פרק קט"ו. פקודת בתי דואר החלף — בסעיף-קטן (2) של סעיף 25 — את המלים, "שבתוספת לפקודה זו" במלים, "שבתוספת הראשונה".

הכנס — אחר סעיף 29 — את הכותרת והסעיפים הבאים :—

חלק ד"א.—הובלת שקידואר בדרכים.

29א. בחלק זה —
"אבטובוס" מובנו כמובנו בתקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים), 1934 ;
"בעל שירות-נוסעים ציבורי" מובנו —

(א) בעל רשיון, שניתן לפי תקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים), 1934, המרשה אותו להפעיל שירות-דרכים לנוסעים כמוגדר באותן תקנות ; או

(ב) בעל כלירכב של מנוע ציבורי אחד או יותר מאחד, המשמש או משמשים בשירות ריגולארי בקו כל-שהוא ; או

(ג) כל אדם, העוסק בעסק של העברת בני-אדם בכלירכב של מנוע צבורי אחד, או ביותר מאחד, המשמש או משמשים בשירות ריגולארי בקו כל-שהוא ;

פירוש.
עתון סיום
1.3.34,
ע' 150.

סור 1.	סור 2.
שם קצר	תיקון
פרק קט"ו. (המשך)	"כלי־רכב של מנוע ציבורי" מובנו כלי־רכב של מנוע, כפי שהוגדר בפקודת ההובלה בדרכים, ושניתן עליו רשיון לפי הפקודה היא ככלי־רכב של מנוע ציבורי, שנועד להסיע לא יותר משישה נוסעים.
כוחו של מנהל־הדואר הכללי לדרוש מבעל־שירות־נוסעים ציבורי ולאחר־מכן, יוביל וישלח אותו בעל־שירות־נוסעים ציבורי אשר לו, באותם ימים ובאותן שעות — שבהם פועלים אותם כלי־רכב כרגיל, כאשר יהיה המנהל הדואר הכללי עשוי להורות מזמן לזמן.	ב29. (1) מנהל־הדואר הכללי רשאי לדרוש — בהודעה שבכתב שתמסר לבעל־שירות־נוסעים ציבורי כל־שהוא — כי, החל מאותו יום שיינקב בשם באותה הודעה ולאחר־מכן, יוביל וישלח אותו בעל־שירות־נוסעים ציבורי שקידואר בכלי־הרכב המשמשים בשירות־הנוסעים הציבורי אשר לו, באותם ימים ובאותן שעות — שבהם פועלים אותם כלי־רכב כרגיל, כאשר יהיה המנהל הדואר הכללי עשוי להורות מזמן לזמן.
	(2) מקום שנמסרה אותה הודעה לבעל־שירות־נוסעים ציבורי כל־שהוא, אותו בעל־שירות —
	(א) יעשה את כל הסידורים הדרושים, כדי הנחת־דעתו של מנהל הדואר הכללי, כדי להוביל שקידואר באותם כלי־רכב האמורים לעיל, החל מן היום הנזכר באותה הודעה ולאחריו; וכן (ב) החל מאותו יום ולאחריו —
	(i) יקבל, יקח, ישא ויוביל בכלי־הרכב הנ"ל כל אותם שקי־דואר, שיהיה עשוי למסרם לשם כך פקיד־דואר כל־שהוא לאותו בעל־שירות או לכל אחד ממועבדיו, משמשיו או סוכניו; וכן
	(ii) יקבל, יקח, ימסור וישאיר אותם שקי־דואר באותם המקומות, הנמצאים בקר־מהלכם של אותם כלי־רכב, באותם הימים ובאותן השעות — שבהם פועלים אותם כלי־רכב כרגיל, ומתוך כפיפות לכל אותם הוראות וצמצומים בדבר מקומות, זמנים ומשכים של התעכבות, ובדבר זמן בואם של כלי־הרכב, שיהיה מנהל־הדואר הכללי עשוי להורותם או להטילם מזמן לזמן.
הוראות בדבר הובלת שקי־דואר.	ג29. כל בעל־שירות־נוסעים ציבורי הנדרש — בהודעה לפי סעיף ב29 — להוביל ולשלוח שקי־דואר, הוא ומועבדיו ומשמשיו וסוכניו, ציית יצייתו לכל אותן הוראות מסתברות בדבר הובלתם, מסירתם והשארתם של שקי־דואר, שיהיו מנהל הדואר הכללי, או אותו פקיד־דואר שמנהל הדואר הכללי עלול למנותו לשם כך, עשויים להורות מזמן לזמן — לפי ראות עיניהם, יקיימו ויבצעו.
תנאים על הובלת שקי־דואר.	ד29. מנהל הדואר הכללי ישלם לבעל־שירות־נוסעים ציבורי כל־שהוא כתגמולים על שירות הובלתם, שלחנתם ומסירתם של שקי־דואר — לפי הוראותיו של חלק זה ובהתאם להן — את הסכום הנקוב בתוספת השנייה או אותו סכום אחר העשוי להיות נקבע.
עונש על סירוב או הונחה לסרב את הובלתם של שקי־דואר, או להובילם.	ה29. אם יסרב כל בעל־שירות־נוסעים ציבורי, שנדרש — בהודעה לפי סעיף ב29 — להוביל ולשלוח שקי־דואר, או יזניח מלעשות את כל הסידורים הנחוצים — כדי הנחת דעתו של מנהל הדואר הכללי — למען להוביל ולשלוח שקי־דואר, החל מן היום הנקוב בשם באותה הודעה ולאחריו, או אם אותו בעל־שירות, או מי־שהוא ממועבדיו, משמשיו, או סוכניו —
	(א) יסרבו או יזניחו מלשאת או מלהוביל כל שקי־דואר, משמסרם להם לשם כך פקיד־דואר כל־שהוא; או

שם קצר	טור 1.	טור 2.
פרס קט"ו.	(המשך)	תיקון

(ב) יסרבו או יזניחו מלקבל, מלקחת, מלמסור או מלהשאיר כל שקידואר כאלה באותם מקומות ובאותם זמנים ובאותם ימים, ומתוך כפיפות לאותם הוראות וצמצומים בדבר מקומות, זמנים ומשכים של התעכבות, שיהיה מנהל הדואר הכללי עשוי להורותם או להטילם באופן מסתבר מזמן לזמן; או

(ג) יחדלו מלציית, מלקיים ומלבצע כל אותן הוראות בדבר הובלתם של שקידואר, שיהיו מנהל-הדואר הכללי, או אותו פקיד-דואר, שמנהל הדואר הכללי עלול למנותו לשם כך, עשויים להורותם לצרכים הנ"ל.

ישאם אותו בעל-שירות בעבירה, ויהיה צפוי — על כל עבירה כזאת — לקנס שלא יעלה על חמישים פונט; בתנאי שתשלום קנס כזה או היותו צפוי לקנס כזה — בשום פנים לא יפחיתו את, ולא ישפיעו על, אחריותו של אותו בעל-שירות לפי כל שטר-ערובה, שהיה עשוי לתיתו לפי הוראותיו של סעיף 29, או מאחריותו לפי הוראותיו של סעיף 29.

29 ו-1 (1) מנהל הדואר הכללי רשאי לדרוש — אם ימצא לנכון — מכל בעל שירות-נוסעים ציבורי, שנדרש בהודעה לפי סעיף 29 להוביל ולשלוח שקידואר, ליתן ערובה בשטר-ערובה למנהל הדואר הכללי — הפועל בשם הממשלה — על תנאי שאותו שטר-ערובה יהיה בטל, אם יעשה אותו בעל-שירות מזמן לזמן את המעשים הבאים:—

כוחו של מנהל-הדואר הכללי לדרוש ערובה בשטר-ערובה.

(א) ישא או יוביל, או יגרום שיינשא או יובלו, כל שקידואר באופן שנקבע בסעיף 29; וכן

(ב) יקבל, יקח, ימסור וישאיר אותם שקידואר באותם מקומות, באותם זמנים, ובאותם ימים ומתוך כפיפות לאותם הוראות וצמצומים בדבר מקומות, זמנים ומשכים של התעכבות שנקבעו בסעיף הנ"ל; וכן

(ג) יציית, יקיים ויבצע כל אותן הוראות בדבר העניינים הנ"ל, כאשר יהיו מנהל הדואר הכללי, או אותו פקיד-דואר שימנהו מנהל הדואר הכללי לשם כך, עשויים לתיתן באופן מסתבר; וכן

(ד) יעשה ויבצע יפה ובאמונה, ויגרום לעשייתם ולביצועם יפה ובאמונה, של כל אותם פעלים, עניינים ודברים, שנדרש או שניתנה עליהם הוראה — לפי חלק זה — כי יעשו אותם או יבצעו אותם בעל-שירות הנ"ל, או מועבדיו, משמשיו וסוכניו, או כי ייעשו או יבצעו מצדם או בשמם.

(2) כל שטר-ערובה כזה יילקח כדי אותו סכום ובאותה צורה, שיהיה מנהל הדואר הכללי עשוי למצוא אותם נאותים.

(3) כל ערובה כזאת תחודש מזמן לזמן כל-אימת ומדי-פעם שישמוט אותו שטר-ערובה, וכן כל-אימת ומדי-פעם שיהיה מנהל הדואר הכללי עשוי לדרוש — לפי ראות עיניו — כי תחודש.

(4) אם יסרב או יזניח בעל שירות-נוסעים ציבורי כנ"ל — לכשיידרש כנ"ל — לעשות — במשך חודש ימים לאחר שנמסרה לו על כך הודעה כל-שהיא שניתנה על-ידי מנהל הדואר הכללי או מצידו — את אחד הדברים הבאים:—

(א) לערוך למנהל הדואר הכללי, הפועל בשם הממשלה, אותי שטר-ערובה לאותה נפקות ובאותו אופן הנזכרים לעיל; וכן

שם קצר	טור 1.	טור 2.	תיקון
--------	--------	--------	-------

(ב) לחדש אותו שטר-ערובה כלאימת ומדי-פעם שיהיה דרוש לחדשו לפי חלק זה או מתוך מילוי אחריו.

יאשם אותו בעל-שירות בעבירה, ויהיה צפוי לקנס של חמישים פונט על כל יום במשך התקופה שבה ימשכו הסירוב, ההונחה, או הדלון-המעשה, לתת או לחדש אותה ערובה כאמור, לאחר תום החדש הנ"ל.

129. מקום שנמסר שק-דואר כל-שהוא לפי חלק זה לשם הובלה בכלי-הרכב שבעל שירות-הנוסעים הציבורי מעסיקם, יהיה אותו בעל-שירות אחראי לשמירתו הבטיחה של אותו שק-דואר, ובמקרה שתאבד חבילת-דואר כל-שהיא שבאותו שק-דואר, או ייגרם לה נזק, יהיה הלה צפוי להחזיר למנהל הדואר הכללי את הסכום של פיצויים כל-שהם ששילם מנהל הדואר הכללי לאדם כל-שהוא בגלל אותו אבדן או אותו נזק. אותו סכום אפשר לנכותו ממנו — מבלי לפגוע באחריותו של אותו בעל-שירות לפי שטר-ערובה כל-שהוא שהיה עלול לתיתו לפי הוראות סעיף 129 ו- — באותו אופן שבו נגבה חוב המגיע לממשלה.

129. שום דבר בחלק זה לא ירשה את מנהל הדואר הכללי לדרוש להוביל בכת-אחת —

(א) באבטובוס כל-שהוא, שק-דואר כל-שהוא שמשקלו עולה על 25 ק"ג, או יותר משמונה שקי-דואר; או

(ב) בכלי-רכב של מנוע ציבורי כל-שהוא, שק-דואר כל-שהוא שמשקלו עולה על 15 ק"ג או יותר משלושה שקי-דואר.

129. כל הודעה לפי הוראות חלק זה — מאת מנהל הדואר הכללי לכל בעל שירות-נוסעים ציבורי, יהיו רואים אותה כאילו נמסרה כהלכה, אם ניתנה או נמסרה אותה הודעה לאותו בעל-שירות או הונחה במקום עסקו הרגיל.

הכנס בתוספת — אחר המלה „התוספת” — את המלה „הראשונה”, ובסוף התוספת הוסף את התוספת הבאה: —

„התוספת השנייה.

(סעיף 129.)

סכום השכר תמורת הובלתם, שליחתם ומסירתם של שקי-דואר.

(1) תמורת כל שק-דואר, המובל בכל אבטובוס בכל נסיעה — 35 אחוזים מן המאה בדמי-הנסיעה המכסימאליים, שאפשר — בזמן הובלתו של אותו שק-דואר — לחשבם על אותה נסיעה — לנוסע לפי תקנות ההובלה בדרכים (קווים ותעריפים), 1934.

(2) תמורת כל שק-דואר המובל בכל כלי-רכב של מנוע ציבורי בכל נסיעה — 35 אחוזים מן המאה בדמי-הנסיעה, המחושבים בהיתר — בזמן העברתו של אותו שק-דואר — לנוסע על אותה נסיעה.

תהוו מיום
1.3.34
ע' 150

פרק קכ"ח. פקודת הובלה הכנס — בסעיף 23 (י"ד) אחרי המלים „דמי-הנסיעה” את המלים הבאות: — „(לרבות כל מפה או תסריט, שמרומז עליהם באותו תעריף).”

הכנס — אחר סעיף 23 — את הסעיף הבא: —

23א. כללים כל-שהם שהותקנו לפי סעיף 23, כפי שתוקן בתקנות ההגנה (תיקון פקודת ההובלה בדרכים) (מס' 2), 1942, ועמדו בתקפם סמוך לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותם כאילו הותקנו לפי סעיף 23 כפי שתוקן בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.

סייג.
תהוו מיום
26.11.42
ע' 1508

טור 1.	טור 2.	שם קצר	תיקון
מק קפ"ג.	הוסף — בסוף סעיף 5 — את התנאי הבא: —	פקודת מס' בולים	"ובתנאי נוסף שבלי לפגוע בכל הוראה אחרת מהוראותיה של הפקודה הזאת, המרשה להשתמש בבולידואר כדי לסמן מס, רשאי הנציב העליון להכריז בצו, שאפשר לסמן את המס — אשר לפי הפקודה הזאת יש לסמנו בבולידואר — בבולידואר של אותו ערך, שיהיה עשוי להינקב בצו."
מק קפ"ט.	החלף—בסעיף-קטן (1) של סעיף 5—את המלים „פונט אחד” במלים „חמישה פונטים”.	פקודת דרכים ומפעלים בכפר	הוסף — אחר סעיף 8 — את הסעיפים הבאים: —
	9. מושל מחוז רשאי להורות — מזמן לזמן, בהודעה שבכתב, בחתימת ידו, המכוונת לרשות כפרית כל-שהיא, — כי תדחה — לאותה תקופה שיראה אותה נכונה — הוצאתה לפועל של עבודה כל-שהיא הכלולה בתכנית-עבודות, שהובאה לפניו על-ידי אותה רשות כפרית לפי סעיף-קטן (1) של סעיף (4), ומשניתנה הוראה כזאת, תהיה לפקודה הזאת נפקות ביחס לאותה עבודה כאילו —	„כנה לרחות (ר"ל ת פתוחה) ביצוע עבודות.	
	(א) הושמטו מסעיף 6 המלים מן „הסכום המגיע מאיש כזה” עד „מן השכר המגיע לו”;		
	(ב) הושמטו מסעיף-קטן (1) של סעיף 7 המלים מן „שלא מסר לה את המודעה” עד „שאינו עובד בפועל”.		
	10. כל הודעה, שניתנה לפי סעיף 9 כפי שחוקק בתקנות ההגנה (תיקון פקודת דרכים ומפעלים בכפר), 1944, ועמדה בתקפה סבוך לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותה כאילו ניתנה לפי סעיף 9 כפי שחוקק בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.	„ס"ג. עליו מיום 80.3.44 ע' 280.	
מכ' 1 פ"ש 1944.	הוסף — בסעיף 98, אחרי פסקה (ב) — את הפסקה הבאה: —	פקודת עיריות, 1934.	„(ככ) לתכן ולבצע כל תכנית, שאישרה הנציב העליון, המיועדת להנות (היא פתוחה; נ"ן דגושה) את פקידי המועצה העירונית ומשמשיה.”
	הבא — במקום סעיף 110 — את הסעיף הבא: —		
	110א.—(1) ועדת-השומה רשאית מזמן לזמן במשך שנת-הכספים להוסיף על רשימת-השומה את הפרטים, המפורטים בסעיף 106, בגין —	„הכ"ס. בניינים ומגרשים חדשים.	
	(א) כל בניין (הקרוי בסעיף זה „בניין חדש”), שבנייתו שלמה (ש"ל קמוצה; למ"ד שוואית) מאחר מכדי שייכלל ברשימת-השומה כנקבע בסעיף ההוא; או		
	(ב) כל מגרש (הקרוי בסעיף זה „מגרש חדש”), שנוצר — בין מתוך פרצלציה, ובין מתוך חלוקה או תיכון כאזורי בניין או מקומות בניין של קרקע כל-שהיא — מאחר מכדי שייכלל כמגרש — בין כקרקע בלתי-מוחזקת ובין כקרקע מוחזקת — ברשימת-השומה כנקבע בסעיף ההוא.		
	ושומת אותם בניין או מגרש חדשים, בין כקרקע בלתי-מוחזקת ובין כקרקע מוחזקת — הכול לפי העניין — תהיה כלולה — החל מתאריך אותה הוספה — ברשימת השומה, ותהווה חלק ממנה, ואותה מתכונת מן הארנונה, שאפשר להרימה עליהם בגין שנת-הכספים שבה נעשתה הוספה זו, תהיה משתלמת בגין אותה שנה כמתכונת שאריתה של אותה שנת-כספים למן תאריך ההוספה לשנת-הכספים ההיא כולה.		

טור 1.	טור 2.	שם קצר	תיקון
מס' 1 לש' 1934.	(המשך)	<p>(2) מקום שהוכללו בניין או מגרש חדשים ברשימת-השומה לפי סעיף-קטן (1) תמסור ועדת-השומה מיד לבעליהם או למחזיק בהם, אם נמצא כזה, הודעה בכתב על אותה הכללה.</p> <p>(3) הבעל או המחזיק של כל בניין או מגרש חדשים — שהוכללו ברשימת-השומה לפי סעיף-קטן (1) — רשאים — תוך ארבעה-עשר יום מיום קבלת ההודעה לפי סעיף-קטן (2), וכל אדם אחר, לרבות העירייה, המוצא עצמו מקופה על-ידי אותה הכללה, רשאי — תוך ארבעה-עשר יום מאותה הוספה — לפנות בבקשה לוועדת-השומה בגין אותה הכללה לפי הוראות סעיף 110 ובהתאם להן, הוראותיו של אותו סעיף תחולנה על אותה בקשה.</p>	
		<p>(4) ועדת-השומה תמסור מיד לכל אדם, הפונה בבקשה לפי סעיף-קטן (3), הודעה על הכרעתה ברבר אותה בקשה, ואותו אדם רשאי — תוך ארבעה-עשר יום מיום קבלת ההודעה — לערער בפני בית-הדין לערעורים לפי הוראות סעיף 111 ובהתאם להן, הוראותיו של אותו סעיף תחולנה על אותו ערעור.</p>	
		<p>(5) כל הודעה לפי סעיף זה אפשר למסרה באותו האופן שתהיה ועדת-השומה עשויה למצוא לנכון, לרבות פרסום בכל עיתון הנפוץ במחוז שבו נמצאים הבניין או המגרש החדשים, וכל אדם שעליו חלה אותה הודעה יהיו רואים אותו כאילו קיבלה בתאריך שבו נמסרה כאמור, ואם פורסמה בעיתון כל-שהוא כנ"ל — בתאריך אותו פרסום.</p>	
		<p>הכנס — בסעיף 114 — אחר המלים „ותוקנה שנית על-ידי” את המלים הבאות: „אותה ועדה בהתאם לכל החלטתה של”.</p>	
מס' 6 לש' 1935.	פקודת בריאות העם (תקנות בעניין צרכי מזון), 1935.	<p>הכנס — בסעיף 4, בסוף פסקה (ו) — את המלה „או” ואחריה את הפסקה הבאה: „(ז) כל פקיד ממשלתי, שאינו פקיד הנקוב באחת הפסקאות הקודמות, ושהרשוה בכתב מנהל שירותי-הרפואה,“</p> <p>הכנס — אחר סעיף 4 — את הסעיף הבא: —</p>	
		<p>4א. כל הרשאה שבכתב, שניתנה לפי פסקה (ז) מסעיף 4 ולצרכיה, כפי שחוקקה בתקנות ההגנה (תיקון פקודת בריאות העם (תקנות בעניין צרכי מזון), 1935), 1944, ועמדה בתקפה סמוך לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותה כאילו היתה הרשאה שניתנה לפי פסקה (ז) מסעיף 4 ולצרכיה, כפי שחוקקה בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.</p>	
		<p>תקן סעיף-קטן (1) של סעיף 10 כלהלן: —</p> <p>(א) החלף פסקה (א) בפסקה הבאה: —</p> <p>„(א) אשר ימהל מזון כל-שהוא או יוסיף על מזון כל-שהוא כל חומר-שימור, חומר-צביעה או חומר אחר, האסורים לפי כללים שהותקנו לפי הפקודה הזאת, או ימכור מזון מהול כל-שהוא או מזון כל-שהוא המכיל כל חומר כזה, או”;</p> <p>וכן</p>	
		<p>(ב) הכנס, בסוף פסקה (ב), את המלה „או” ואחריה את הפסקה הבאה: —</p> <p>„(ב) אשר — בין בעצמו ובין באמצעות משמשו, מועברו או סוכנו — יעבור על הוראה כל-שהיא של כלל כל-שהוא, שהותקן לפי הפקודה הזאת, או יחדל מלמלא אחריה,“ וכן</p>	
		<p>(ג) במקום המלים „יאשם בעברה” עד „לא יותר ממאה פונט”, הבאות סמוך לפני התנאים לאותו סעיף-קטן, הבא את הדברים שלהלן: —</p>	

טור 1.	טור 2.
שם קצר	תיקון
1035. 'מס' 6 'ש'	<p>„יאשם בעבירה לפי הפקודה הזאת ויהיה צפוי — (I) לכשיתחייב בדין על עבירה לפי פסקה (א) מסעיף-קטן זה, על עבירה ראשונה — לקנס שלא יעלה על 20 פונט, ועל עבירה שנייה — לקנס שלא יעלה על חמישים פונט ולמאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חדשים, ועל עבירה שלישית או נוספת — לקנס שלא יעלה על מאה פונט ולמאסר לתקופה שלא תעלה על שישה חדשים; וכן (II) לכשיתחייב בדין על עבירה לפי פסקאות (ב) עד (י"ג), לרבות סעיף-קטן זה, על עבירה ראשונה — לקנס שלא יעלה על עשרים פונט, ועל עבירה שנייה — לקנס שלא יעלה על חמישים פונט, ועל עבירה שלישית או נוספת — לקנס שלא יעלה על מאה פונט:”</p>
'מס' 74 'ש' 1036.	<p>הכנס — בסעיף-קטן (1) של סעיף 354 — אחר המלה „מחוקה“, את המלים הבאות —: „ואפשר להשמידו או לנהוג בו באותו אופן שירדה הנציב העליון.” הכנס — בסעיף-קטן (2) של סעיף 354 — אחר המלים „שופט שלום“, את המלים הבאות —: „ובין במקרה זה ובין במקרה זה — אפשר להשמיד אותו בנקוט, כלי או חומר או לנהוג בהם באותו אופן שירדה הנציב העליון.”</p>
'מס' 36 'ש' 1039.	<p>לפני סעיף 2, שים את הכותרת הבאה —: „חלק א.—אקדמות.”</p>
פקודת מסחר עם האויב, 1939.	<p>החלף — בסעיף-קטן (1) של סעיף 2 — את הגדרת „ארץ אויב“ בהגדרת הבאה —: „ארץ אויב“ מובנה כל איזור, הנתון לריבונותה של כל מעצמה שאתה עומד הוד רוממותו בקשרי מלחמה, או התפוס בידי אותה מעצמה, ואינו איזור התפוס בידי חוד רוממותו או בידי מעצמה שהיא בת-בריתו של הוד רוממותו, וגם כל איזור שהיה הנציב העליון עשוי להורות בצו — באישורו המוקדם של מזכיר המדינה — כי ינהגו בו לצורך הפקודה הזאת כבארץ אויב.” הבא — בסעיף-קטן (2) של סעיף 2 — במקום המלים „מזכיר-הממלכה“ את המלים „הנציב העליון.”</p>
הכנס — לפני הכותרת הנמצאת סמוך מעל סעיף 3 — את הבא להלן —:	<p>לפני הכותרת הנמצאת סמוך מעל סעיף 3 — את הבא להלן —: „חלק ב.”</p>
הכנס — בסעיף-קטן (1) של סעיף 3 — אחר המלים „כל הסוחר“, הבאות בשורה הראשונה, את המלים „או מנסה לסחור”.	<p>הכנס — בסעיף-קטן (1) של סעיף 3 — אחר המלים „כל הסוחר“, הבאות בשורה הראשונה, את המלים „או מנסה לסחור”. הבא — בסעיף-קטן (2) של סעיף 3 — במקום הנקודותיים, הבאות בסוף פסקה (ב), נקודה-הפסיקה, ולאחר-מכן הבא — בשורה חדשה — את הדברים שלהלן —: „וכל רימוז שבפקודה הזאת על נסיון לסחור עם האויב יתבאר בהתאם לכך:” הבא — בפסקה (II) של התנאי לסעיף-קטן (1) מסעיף 3 — במקום המלים שמן „שלפיה נתמלאר” עד סוף הפסקה, את הדברים שלהלן —: „שלפיה כבר נתמלאר — כשהתשלום נתקבל — כל ההתחייבויות מצידו של האדם שקיבל את התשלום, והתחייבויות אלה נתמלאו בזמן שבו לא היה האדם, שממנו נתקבל התשלום, אויב.”</p>
הכנס — אחר סעיף-קטן (3) של סעיף 3 — את הסעיף-הקטן הבא —:	<p>הכנס — אחר סעיף-קטן (3) של סעיף 3 — את הסעיף-הקטן הבא —: „(א) בכל משא-ומתן משפטי על עבירה של מסחר עם האויב, תשמש העובדה, כי תעודה כל-שהיא נשלחה אל, או נרשמה עליה, כתבתו של אדם בארץ אויב, עדות כנגד כל אדם, שהיה צד לשילוח אותה תעודה, כי אדם שאליו נשלחה התעודה היה אויב, אלא-אם הוכח היפוכו של דבר.” תקן סעיף-קטן (1) של סעיף 4 כלהלן —:</p>

סדר .1	סדר 2.	תיקון	שם קצר
--------	--------	-------	--------

מס' 36 'ש' (המשך) (א) השמט את המלה „אר" הבאה בסוף פסקה (ג); וכן (ב) הכנס את המלה „וכן" בסוף פסקה (ד) ולאחר־מכן הכנס את הפסקה הבאה: —

„(ה) ביחס לכל עסק המתנהל בארץ אויב, לכל אדם יחיד או לחבר בני־אדם

(בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד) העוסקים באותו עסק נ; וכן

(ג) הבא במקום המלים מן „אולם אין המונח הזה כולל" עד סוף הסעיף־הקטן,

את הדברים שלהלן: —

„אולם אין המונח הזה כולל כל אדם יחיד אך ורק בגלל הסיבה שהוא נתין אויב:

בתנאי שכל אדם יחיד או חבר של בני־אדם, שמקום מושבם הידוע

לאחרונה היה בשטח־אדמה שהיה באותו זמן, או הפך מאז, ארץ־אויב,

יהיו נחשבים לאויבים, עד שיוכח היפוכו של דבר."

הבא — בסעיף־קטן (2) של סעיף 4 — במקום הנקודה הבאה בסופה נקודותיים,

ולאחר־מכן הכנס את התנאי הבא: —

מס' 9 'ש' „בתנאי כי, למרות הוראותיו של סעיף 20 מפקודת הפירושים, 1945,

יהיו רואים את שמותיהם של כל בני־האדם, שניקבו כאמור בכל צו

כזה כנ"ל, כאילו נתפרסמו, משהופקדו לראויה לבני־הציבור באותו

מקום ובאותו אופן, שיהיה הנציב העליון עשוי ליקוב באנתו צו."

הכנס — אחר סעיף־קטן (4) של סעיף 5 — את הסעיף־הקטן הבא: —

„(5) מקום שמינת הנציב העליון בודק או משגיח לפי הסעיף הזה, יוצאו כל

שכר, שניתן לבודק או למשגיח, וכל יציאות, חישובים והוצאות שהוציאו הבדק

או המשגיח, הכול לפי העניין, וכל יציאות, חישובים או הוצאות אחרות כל־

שהם, שהוצאו בקשר אל פיקוח והשגחה על עבודתו של אותו בודק או משגיח —

כדי אותו סכום שיהיו הנציב העליון או כל אדם שהרשהו על־כך, עשויים

לאשרו — מתוך האקטיב של העסק או של האדם אשר בגינו נתמנו הבדק

או המשגיח, והחל מתאריכה של אותה העודת־אישור יהיו שעבוד על אותו

אקטיב, שהיה לו זכות־בכורה לגבי כל שעבודים אחרים על אותו אקטיב."

הבא — בתנאי לסעיף־קטן (3) של סעיף 6 — במקום המלים „בית־משפט של

מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם הוד מלכותו", את המלים „בית־משפט שנודע

לו שיפוט בארץ אויב".

הכנס — לפני הכותרת הבאה סמוך מעל סעיף 9 — את הדברים שלהלן: —

„חלק ג'."

הכנס — אחר סעיף־קטן (1) של סעיף 9 — את הסעיף־הקטן הבא: —

„(א1) הזכויות, הכוחות, החובות וההתחייבויות, שהנציב העליון רשאי להעניקם

ולהטילים על אפטרופסים על רכוש אויב, לפי סעיף־קטן (1), יכללו — מקום

שמתלבן לנציב העליון כי מן המועיל שעסק כל־שהוא יתנהל או יוסיף להתנהל

בפלשתינה (א"י) או ממנה — אותם זכויות, כוחות, חובות והתחייבויות ביחס

לרכוש ולכסף, הנזכרים בפסקה (ד) של הסעיף־הקטן (1) הנ"ל, שיהיו נחוצים

או מועילים — לדעתו של הנציב העליון — על־מנת לאפשר את הנהלתו של

אותו עסק כנ"ל."

הבא — במקום סעיף־קטן (4) של סעיף 9 — את הסעיף־הקטן הבא: —

„(4) צו כל־שהוא, לפי הסעיף הזה, תהיה לו נפקות למרות כל דבר האמור

בפקודה כל־שהיא, שאושרה לפני הפקודה זאת, ויהיה נודע לו תוקף החל מאותו

תאריך (בין בעבר ובין בעתיד), שיהיה עשוי להיקבע באותו צו. מקום שלא נקבע

תאריך כזה בצו, יהיה נודע לו תוקף מיום פירסומו בעתון."

השמט — מסעיף־קטן (6) של סעיף 9 — את המלים „בלא סיבה מספקת".

הכנס — אחר סעיף־קטן (8) של סעיף 9 — את הסעיפים־הקטנים הבאים: —

טור 1.	טור 2.
שם קצר	תיקון
מס' 36 לש' (המשך) 1839.	<p>„(8 א) לצרכי סעיף זה יהיו רואים כל רכוש, שנרכש בידי האפוטרופוס — בין לפני יום השלושה במאי, 1945, ובין לאחריו — בתוצאת זכות או בקשר אל הנהלת רכוש שנמסרו לו, כאילו הוא רכוש שבגינו ניתן צו המקנה אותו רכוש לאפוטרופוס לפי הוראותיו של הסעיף הזה.</p> <p>(9) למרות כל דבר האמור בסעיף הזה, ישלם או יעביר אפוטרופוס — אם יורה כך הנציב העליון — לאותם בני־אדם, העשויים להינקב בהוראה, — (א) כל כסף, הנקוב כאמור, ששולם לאפוטרופוס ככסף שהיה משתלם — אלמלא היה קיים מצב מלחמה — לידי או לטובתו של —</p> <p>(i) יחיד, הירשב בארץ אויב כל־שהיא, שאיננה נתונה לריבונותה של מעצמה שאתה עומד הוד רוממותו בקשרי מלחמה, או באיזור כל־שהוא, שעליו חלות הוראותיה של הפקודה הזאת כשם שהן חלות על ארץ אויב.</p> <p>(ii) יחיד או חבר בני־אדם (בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד) העוסקים בעסק בכל שטח־אדמה או איזור כאלה, או</p> <p>(iii) חבר כל־שהוא של בני־אדם (בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד), העוסק בעסק במקום כל־שהוא, ואותו עסק נתון לשליטתו של כל יחיד כזה או של כל חבר כזה של בני־אדם מן הנזכרים בפסקות־משנה (i) או (ii) של הפסקה הזאת ;</p>
	<p>(ב) כל רכוש שניקב כנ"ל, שהוא רכוש אשר הוא עצמו או זכות־העברתו הוקנו לאפוטרופוס, משום היותו רכוש השייך לכל יחיד כזה או לכל חבר כזה של בני־אדם מן הנזכרים בפסקות־משנה (i), (ii) או (iii) של פסקה (א) מן הסעיף־הקטן הזה, או המוחזק או מתנהל מטעמם.</p> <p>הכנס — אחר סעיף־קטן (9) של סעיף 9 (כפי שחוקק למעלה) — את הכותרת ואת הסעיפים הבאים: —</p>
	<p>„חלק ד'—משא־ומתן משפטי.</p>
משא־ומתן משפטי של אפוטרופוס או עליו.	<p>9א.—(1) (א) לא יכוננו ולא יקובלו שום תביעה או משא־ומתן משפטי בבית־משפט כל־שהוא על אפוטרופוס, או אדם הפועל לפי הרשאתו של אפוטרופוס, ולא ייעשו אפוטרופוס או אותו אדם צד לכל תביעה או משא־ומתן — באופן אחר — בלי שיסכים לכך תחילה בכתב הנציב העליון.</p> <p>(ב) מקום שרוצים להשיג אותה הסכמה שזכרה לעיל, תחול הפרוצידורה שנקבעה בכלל 8 מתקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938, בשינויים הנחוצים.</p>
עתון מיום 31.1.38 ע' 111.	<p>(2) סבור אפוטרופוס כי לשם מילוי נאות של חובותיו מן הצורך לעשות כן, יהיה זכאי לכוון משא־ומתן משפטי אזרחי על כל אדם.</p> <p>(3) אפוטרופוס יהיה זכאי לכוון תביעה אזרחית כל־שהיא או משא־ ומתן משפטי אחר כל־שהוא (לרבות ערעורים) או להגן עליהם ולהתייצב ולהשמיע דבריו בפני כל בית־משפט או בית־דין או בורר, בין בעצמו, ובין באמצעות פקיד של הממשלה או באמצעות עורך־דין שהרשהו בכתב, ומשיכוננו תביעה כזאת או משא־ומתן משפטי כזה, לא יידרשו אפוטרופוס, או אותו נציג כנ"ל, לשלם דמי בית־משפט או דמים אחרים, או ליתן ערובה ליציאות או ערובה לכך שיציית להכרעת בית־המשפט או ערובה אחרת, וכן לא יחושב מס־בולים על הרשאה כל־שהיא של כל נציג כזה כנ"ל :</p> <p>בתנאי כי מקום שהושג פסק־דין בכל תביעה שכונן אפוטרופוס, יהיו כל דמי־בית־משפט וכל דמים אחרים, שהיו משתלמים כרגיל, חלק מחוב פסק־הדין ולכשיינכו ישולמו לבית־הדין :</p>

טור 1.	טור 2.
שם קצר	תיקון
מס' 86 ע"ש (המשך) 1939.	ובתנאי נוסף שאפורופוס יהיה זכאי לנכות הוצאות ושכר עורך-דין.
(4) בסעיף זה יהיו רואים את המונחים „לכונן” או „להגן” כאילו הם כוללים את המשכתם — בידי אפורופוס — של תביעה כל-שהיא או משא-ומתן משפטי כל-שהוא, שהוחל בהם בידי אדם או על אדם, שנעשה לאויב לאחר שנתכוננו אותם תביעה או משא-ומתן משפטי. (5) הוראותיו של סעיף זה תחולנה על כל תביעות או כל משא-ומתן משפטי בלא לשים לב לכך אם החל בהם לפני היום האחד-עשר באוקטובר, 1940, או לאחריו:	בתנאי שתביעה כל-שהיא או משא-ומתן משפטי כל-שהוא, שהוחל בהם לפני היום הנ"ל, לא ישוככו אך ורק משום שלא הושגה הסכמת המוקדמת בכתב של הנציב העליון כנדרש בסעיף-קטן (1).
ב9.—(1) מתוך כפיפות להוראותיו של סעיף זה יקובלו, בכל משא-ומתן משפטי חוקי, העתק של רשומה בספריו של אפורופוס, וכן העתק תעודה כל-שהיא או רשומה כל-שהיא בתיק רשמי של אפורופוס, כעדות מוחזקת על אותה רשומה או אותה תעודה ועל העניינים, הטרנסאקציות או החשבונות הרשומים בהם.	ב9.—(1) מתוך כפיפות להוראותיו של סעיף זה יקובלו, בכל משא-ומתן משפטי חוקי, העתק של רשומה בספריו של אפורופוס, וכן העתק תעודה כל-שהיא או רשומה כל-שהיא בתיק רשמי של אפורופוס, כעדות מוחזקת על אותה רשומה או אותה תעודה ועל העניינים, הטרנסאקציות או החשבונות הרשומים בהם.
(2) לא יקובל העתק כנ"ל כעדות לפי סעיף זה, אלא-אם אושר כהעתק נכון בידי אפורופוס או כל אדם שהרשהו כהלכה לאשר העתקים בשמו.	(2) לא יקובל העתק כנ"ל כעדות לפי סעיף זה, אלא-אם אושר כהעתק נכון בידי אפורופוס או כל אדם שהרשהו כהלכה לאשר העתקים בשמו.
(3) תעודת-האישור של אפורופוס, בדבר עניינים שבתחומי חובותיו, תקובל כעדות על העובדות האמורות בה בכל משא-ומתן משפטי חוקי, אלא-אם יורה בית-המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.	(3) תעודת-האישור של אפורופוס, בדבר עניינים שבתחומי חובותיו, תקובל כעדות על העובדות האמורות בה בכל משא-ומתן משפטי חוקי, אלא-אם יורה בית-המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.
(א3) כל תעודת-אישור של אפורופוס בדבר עניינים שהם בתחומי חובותיו או כחובותיו, אם תהיה מיומרת להיות התומה בידי אפורופוס, או כל העתק כזה המתואר בסעיפים-קטנים (1) ו-(2), אם יהיה מיומר להיות מאושר כהעתק נכון בידי אפורופוס או בידי כל אדם שהרשהו כהלכה בעניין זה, יהיו מתקבלים כעדות ללא הוכחה על חתימת האפורופוס או אותו אדם כנ"ל, אלא-אם יורה בית-המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.	(א3) כל תעודת-אישור של אפורופוס בדבר עניינים שהם בתחומי חובותיו או כחובותיו, אם תהיה מיומרת להיות התומה בידי אפורופוס, או כל העתק כזה המתואר בסעיפים-קטנים (1) ו-(2), אם יהיה מיומר להיות מאושר כהעתק נכון בידי אפורופוס או בידי כל אדם שהרשהו כהלכה בעניין זה, יהיו מתקבלים כעדות ללא הוכחה על חתימת האפורופוס או אותו אדם כנ"ל, אלא-אם יורה בית-המשפט הוראה אחרת בשל סיבה מיוחדת.
(4) אפורופוס או פקיד ממחלקת האפורופוס לא יהיה נתון להכרח להראות—במשא-ומתן משפטי חוקי כל-שהוא—כל ספר או תעודה של המחלקה שתכנו ניתן להוכיח לפי סעיף זה, או להתייצב כעד על-מנת להוכיח את העניינים, הטרנסאקציות או החשבונות הרשומים בהם, או ליתן עדות על עניינים, שניתן להוכיחם בתעודת-אישור של האפורופוס כנ"ל, אלא באמצעות צו של בית-משפט, שניתן בשל סיבה מיוחדת.	(4) אפורופוס או פקיד ממחלקת האפורופוס לא יהיה נתון להכרח להראות—במשא-ומתן משפטי חוקי כל-שהוא—כל ספר או תעודה של המחלקה שתכנו ניתן להוכיח לפי סעיף זה, או להתייצב כעד על-מנת להוכיח את העניינים, הטרנסאקציות או החשבונות הרשומים בהם, או ליתן עדות על עניינים, שניתן להוכיחם בתעודת-אישור של האפורופוס כנ"ל, אלא באמצעות צו של בית-משפט, שניתן בשל סיבה מיוחדת.
ב9.—(1) אפורופוס, או אדם כל-שהוא, שאותו הרשה בעניין זה, רשאי לדרוש — בהודעה שבכתב או בהודעה שתפורסם בעתון — מכל בני-אדם, או מאדם כל-שהוא, להמציא לו — במשך אותה תקופה העשוייה להינקב בהודעה — אותם דוחות, חשבונות או ידיעות אחרות, או להראות אותן תעודות, שיהיו עשויים להינקב בהודעה.	ב9.—(1) אפורופוס, או אדם כל-שהוא, שאותו הרשה בעניין זה, רשאי לדרוש — בהודעה שבכתב או בהודעה שתפורסם בעתון — מכל בני-אדם, או מאדם כל-שהוא, להמציא לו — במשך אותה תקופה העשוייה להינקב בהודעה — אותם דוחות, חשבונות או ידיעות אחרות, או להראות אותן תעודות, שיהיו עשויים להינקב בהודעה.
(2) כל אדם, הנדרש באותה הודעה כנ"ל להראות או להמציא תעודה או ידיעות כל-שהן, מלא ימלא אחר התודעה למרות כל דבר,	(2) כל אדם, הנדרש באותה הודעה כנ"ל להראות או להמציא תעודה או ידיעות כל-שהן, מלא ימלא אחר התודעה למרות כל דבר,

תעודות וכו'
מסויימות
המששנה
ערות.

כוחו של
אפורופוס
לדרוש המצאת
דוחות,
חשבונות וכו'.

טור 1.

טור 2.

שם קצר

תיקון

מס' 36 לש' (המשך)
1039.

שיהיה כלול בחוק כל־שהוא, המקנה לו זכות לסרב מלהראות או מלהמציא אותן תעודה או ידיעות, וכל דר"ח, חשבון או ידיעות אחרות, שהמציא אותם, או כל תעודה שהראה אותה, אדם כל־שהוא, מתוך מילוי אחר הודעה לפי סעיף זה, יהיו מתקבלים כעדות בכל משא־ומתן משפטי אזרחי או פלילי, שיהיו עשויים להיות מוגשים עליו.

(3) חדל אדם כל־שהוא מלהראות או מלהמציא — בהתאם לדרישותיה, של הודעה לפי סעיף זה — תעודה או ידיעות כל־שהן, שנדרש להראותם או להמציאם בהודעה ההיא, יהיה צפוי לקנס שלא יעלה על עשרה פונטים לכל יום שבו נמשך חדלון־המעשה.

(4) אם מתוך כוונה להשתמש מהוראותיו של הסעיף הזה — אדם משמיד, פוגם או מטשטש תעודה כל־שהיא, שהוא נדרש להראותה בהודעה לפי הסעיף הזה, או שהיא נוגעת בכל עניין, שעליו הוא נדרש להמציא ידיעות בהודעה לפי הסעיף הזה — יהיה אותו אדם —

(א) אם הוא נדון לפי כתב־האשמה לפי הוראותיה של פקודת־הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב האשמה) — צפוי, מש־יתחייב בדיון, למאסר לפרק זמן שלא יעלה על חמש שנים או לקנס או לאותו מאסר ולקנס גם יחד, או

(ב) אם הוא נדון לפי הוראותיה של פקודת שיפוט בתי־משפט השלום, 1939 — צפוי, משיתחייב בדיון, למאסר לפרק זמן שלא יעלה על שנתיים או לקנס שלא יעלה על מאתיים פונט או לאותו מאסר ולאותו קנס גם יחד.

הכנס — לפני הכותרת הבאה סמוך מעל סעיף 10 — את הדברים שלהלן:—

„חלק ה'—“.

הבא — בסעיף־קטן (1) של סעיף 10 — במקום המלים „או לצרכי כל צו שניתן על־פיה“ את המלים „או לצרכי כל צו שניתן או הודעה שהוצאה לפיה“.

הוסף — אחר סעיף 13 — את הסעיפים והתוספת הבאים:—

14—(1) מקום שלאחר המועד המיועד פוסק איזור כל־שהוא מהיות ארץ־אויב (בין מפני היותו תפוס בידי הוד רוממותו או מעצמה שהיא בת־בריתו של הוד רוממותו, בין משום שאינו תפוס עוד בידי מעצמה שאתה עומד הוד רוממותו בקשרי מלחמה ובין בגלל סיבה אחרת כל־שהיא) ינהגו באותו איזור — לצרכי הסעיפים 6, 7 ו־9 ולצרכי כל צו שניתן לפי סעיף 9 הנ"ל, פרט לכשניתנה הוראה מפורשת בכל צו כזה, כאילו לא חלה שום פסיקה כזאת, עד לאותו זמן שיהיה הנציב העליון עשוי לנקוב אותו בצו.

„הוראות 15
מעבר בעניין
אזורים יפסקו
מהיות ארץ
אויב, או
שהפסקו
לנהוג בהם
כבארץ אויב.“

(2) ההוראות הקודמות של סעיף זה תחולנה — בכל הנוגע בכל דבר שנעשה או שלא־נעשה אחרי המועד המיועד — על כל איזור, שפסק מהיות ארץ אויב ביום העשירי ביולי, 1943, או לאחריו, אבל בכל הנוגע כנ"ל לפני המועד המיועד, תחולנה כשם שהן חלות על כל איזור שפסק מהיות ארץ אויב לאחר המועד המיועד.

(3) מקום שניתן — לפי סעיף־קטן (1) של סעיף 2 (המייפה את כוחו של הנציב העליון להורות בצו כי ינהגו באיזור — לצרכי הפקודה הזאת כבארץ אויב) — צו המורה שינהגו באיזור כל־שהוא כנ"ל, ואותו צו הופקע או שונה — בין לפני המועד המיועד ובין לאחר־מכן — עד־כי אינו חל יותר על אותו איזור; תחולנה הוראותיו הקודמות של סעיף זה — בהסגלות הנחוצות —

שם קצר	טור 1.	טור 2.	תיקון
--------	--------	--------	-------

מס' 30 פ'ש' (המשך) על אותו איזור, כאילו פסק האיזור מהיות ארץ-אויב עם הפקעתו של הצו או שינויו, הכול לפי העניין. 1930.

(א) בסעיף זה, המונח „המועד המיועד” מובנו היום העשרים-ושמונה באוקטובר, 1943.

(4) הוראותיו הקודמות של סעיף זה לא תהיה להן נפקות על כל דבר שנעשה או לא נעשה באותו יום או לאחר-מכן, ביחס לאיזור כל-שהוא, אשר היה סמוך לפני היום השלושים בנובמבר, 1944, איזור הנתון לריבונותה של מעצמה שאתה עמד אז הוד-רוממותו בקשרי מלחמה.

15. ביחס לכל דבר שנעשה או לא נעשה ביום השלושים בנובמבר, 1944, או לאחריו, ינהגו בכל איזור, הנתון ביום הנ"ל לריבונותה של מעצמה שאתה עומד הוד רוממותו בקשרי מלחמה. כבארץ אויב — לצרכי הפקודה הזאת (לרבות צרכי כל צו שניתן לפיה): בתנאי כי במקרה של איזור, שאלמלא הסעיף הזה לא היו נהגים בו כבארץ אויב, יהיה הנציב העליון רשאי להורות בצו כי החל מאותו יום, שיהיה עשוי להינקב כנ"ל, ינהגו באותו איזור כאילו לא היה ארץ אויב — לכל הצרכים הנ"ל, או לאותם מן הצרכים הנ"ל שיהיו עשויים להינקב בצו, ואפשר יהיה ליקרב באותם הצווים האמורים ימים שונים ביחס לצרכים שונים.

הוראות לזמן מעבר בעניין אזורים הנתונים לריבונותה של מעצמה שאתה עומד הוד רוממותו בקשרי מלחמה.

16. כל צו, הודעה, תעודת-אשור, הורמן, הרשאה, או מינוי, שניתנו או הוצאו בתוקף כוחות שהוענקו בפקודה הזאת, כפי שתוקנה בתקנות ההגנה הנקובות בתוספת, שעמדו בתקפן סמוך לפני תחילת תקפן של תקנות ההגנה (הפקעה), 1945, יהיו רואים אותם כאילו ניתנו או הוצאו בתוקף הכוחות שהוענקו בפקודה הזאת כפי שתוקנה בפקודת תחיקת-ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945, וכל צו, הודעה, או דרישה אחרת, שעמדו בתקפם סמוך לפני תחילת תקפם של תקנות ההגנה (הפקעה), 1945, שהם צו, הודעה, או דרישה אחרת, שלפי תקנה 8 מתקנות ההגנה (מסחר עם האויב), 1942, רואים אותם כהודעה שהוצאה לפי סעיף 39, כפי שחוקק באותן התקנות, יהיו רואים אותם כאילו הם הודעה שהוצאה לפי סעיף 39, כפי שחוקק בפקודת תחיקת ההגנה (הכללה בפקודות מסוימות), 1945.

סייג ברבר צווים וכו' מסויימים.

התוספת.

(סעיף 16).

(1) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1940.	עהון מיום 11.10.40 ע' 1159.
(2) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון), 1940.	עהון מיום 7.11.40 ע' 1363.
(3) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון), 1941.	עהון מיום 13.3.41 ע' 364.
(4) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון) (מס' 2), 1941.	עהון מיום 11.9.41 ע' 1230.
(5) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1942.	עהון מיום 29.1.42 ע' 217.

טור 1.	טור 2.	תיקון	שם קצר
מס' 36 לש' 1839	(המשך)	עתון מיום 30.7.42 ע' 1004.	(6) תקנות הגנה (מסחר עם האויב) (תיקון מס' 2), 1942.
		עתון מיום 28.10.43 ע' 707.	(7) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1943.
		עתון מיום 30.11.44 ע' 1043.	(8) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1944.
		עתון מיום 3.5.45 ע' 390.	(9) תקנות הגנה (מסחר עם האויב), 1945.
מס' 40 לש' 1240	פקודת בריאות העם, 1940.		הבא, במקום פסקה (ח) בסעיף-קטן (2) של סעיף 20, את הפסקה הבאה:— „(ח) רכישה באנגריה — תמורת תשלום — של קרקע או בניינים לשם שיכונם של בני-אדם הטעונים מעצר או בידוד או של בני-אדם הזקוקים לשיכון בתוצאת כל צעדים שנקטו לפי סעיף זה;”.
מס' 10 לש' 1041	פקודת חיל-המתנדבים של פלע-תינה (א"י), 1941.		הבא במקום התנאי לסעיף 13 את הפסקה הבאה:— „(ד) פרט לתקופה כל-שהיא, שבה נדרש חבר לחיל-המתנדבים להקדיש את כל זמנו לשירות, לא יוצא לפועל — (i) שום גור-דין של בית-משפט צבאי שהוטל במשפטו של כל חבר לחיל-המתנדבים, וכן (ii) שום גור-דין של מעצר או עונש-שדה שהוטל על חבר לחיל-המתנדבים במשפט תכוף, אלא אם אישרהו הנציב העליון.
			מקום שאישר הנציב העליון גור-דין כל-שהוא של מעצר או של עונש-שדה, הטעון אישור מאת הנציב העליון כאמור לעיל, יתחיל חישובו של פרק-זמן המעצר או עונש-השדה — הכול לפי העניין — למן תאריכו של אותו אישור.”
			הכנס — אחר סעיף 14 — את הסעיף הבא:—
	„הרלוו החוזרת צ"ר.		14.—(1) אדם כל-שהוא, שהיה חבר לחיל-המתנדבים, המסרב או מזניח שלא-כדין מלהחזיר — לכשנדרש לכך — כל חפץ, שניתן לו מכוח היותו חבר כזה, יאשם בעבירה, ואם יישפט במשפט תכוף בבית-משפט שלום — יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים או לקנס שלא יעלה על מאה פונט או לאותו מאסר ולאותו קנס גם יחד, או אם יישפט לפי כתב-האשמה בבית-משפט מחוזי — יהיה צפוי, משיתחייב בדין, למאסר לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים או לקנס שלא יעלה על המש-מאות פונט או לאותו מאסר ולאותו קנס גם יחד, ובין במקרה זה ובין במקרה זה יהיה מחיר הקרן של אותו חפץ ניתן להיגבות מאותו אדם כדרך שגובים חוב המגיע לממשלה.
			(2) כל חבר מחיל-המתנדבים המסרב או מזניח שלא-כדין מלהחזיר — לכשנדרש לכך — כל חפץ, שניתן לו מכוח היותו חבר כזה, יהיה מחיר-הקרן של אותו חפץ ניתן להיגבות מאותו חבר לחיל-המתנדבים כדרך שגובים חוב המגיע לממשלה (בלי לפגוע בכל דרך אחרת של גבייה שנקבעה בחוק-הפרלמנט על הצבא, ובלי לפגוע בכל משא-ומתן משפטי דיסציפלינארי, שיהיה עשוי להינקט עליו לפי הוראותיו של חוק הפרלמנט על הצבא).”

טור 1.	טור 2.	שם קצר	תיקון
מס' 10 לש' 1941	הכנס — אחר סעיף 21 — את הסעיף הבא: — 21א. להוראות הבאות יהיה נודעת נפקות עד אותו הזמן שבו יתמנה לראשונה קצין מפקד לפי סעיף 10: — (א) ההגדרה הבאה תוכנס לסעיף 2: — "מפקד פלוגה" מובנו הקצין המפקד מזמן לזמן, על פלוגה של חיל-המתנדבים"; (ב) המלה "אר" תובא במקום המלים "והמפקד רשאי לפטר" בסעיף-קטן (1) של סעיף 4; (ג) המלים "מפקד פלוגה" תובאנה במקום המלה "המפקד", והמלה "פלוגתו" תובא במקום המלים "חיל-המתנדבים" כל מקום שמלים אלה באות כסדרן בסעיפים 12, 15 ו-21.	(המשך)	
מס' 19 לש' 1942	תקן סעיף-קטן (1) של סעיף 9 כלהלן: — (א) הבא במקום המלים "אך לפני יום פרסום פקודה זו בעתון הרשמי, המצויות בשורה השנייה והשלישית, את המלים הבאות: — "אך לפני תאריך פירסומה בעתון של התכנית הראשונה לפי הפקודה הזאת"; וכן (ב) במקום המלים "כל תכנית", המצויות בשורה השביעית, הבא את המלים "תכנית כזאת"; (ג) במקום המלה "תכנית", המצוייה בתנאי לפסקה (ב), הבא את המלים "תכנית כזאת". תקן סעיף-קטן (1) של סעיף 10 כלהלן: — (א) הבא במקום המלים "אך לפני יום פרסום פקודה זו בעתון הרשמי", המצויות בשורה השלישית והרביעית, את המלים הבאות: — "אך לפני תאריך פרסומה בעתון של התכנית הראשונה לפי הפקודה הזאת"; וכן (ב) במקום המלים "כל תכנית", המצויות בשורה השנייה, הבא את המלים "תכנית וכן (ג) במקום המלים "כל תכנית", המצויות בשורה השנייה, הבא את המלים "תכנית כזאת"; (ג) במקום המלה "תכנית", המצוייה בתנאי לפסקה (ב), הבא את המלים "תכנית כזאת".	פקודת חבלות-גוף (הוראות לשעת הירום), 1942.	
מס' 31 לש' 1945	מס' 31 לש' 1945	מס' 31 לש' 1945	מס' 31 לש' 1945

ג. ר. ה. שאר

מנהל ענייני המשפחה.

8 בספטמבר, 1945.

פקודת קופת תגמולים (תיקון מס' 2),

מס' 31 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת קופת התגמולין, 1943.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ לאמור: —

פקודה זו תיקרא פקודת קופת תגמולים (תיקון מס' 2), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת התגמולין, 1943, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יחוקן בהוספת המלים "או סוג מיוחד של מקרה" מיד לאחר המלים "בכל מקרה מיוחד" המצויות בשורה הרביעית של אותו סעיף.

שם קצר. מס' 15 לש' 1943.

תיקון סעיף 6 של הפקודה העיקרית.